

RECENSION

Unga Sophie Bell

Felice Jankell och Hedda Stiernstedt i *Unga Sophie Bell*. Distr: Nonstop Entertainment AB. Foto: Petrus Sjövik

Originaltitel Unga Sophie Bell

Regi Amanda Adolfsson

Producent Gila Bergqvist Ulfung, Anna Knochenhauer

Manus Amanda Adolfsson, Josefin Johansson

Foto Petrus Sjövik

Roller Felice Jankell, Hedda Stiernstedt, Iggy Malmborg, Julius Fleischanderel, Jella Haase, Murat Dikenci, Anna-Sara Kennedy, Mladen Puric, Claes Bang m fl

Sverige 2015

Längd i tid 1 tim 20 min

Distributör Nonstop Entertainment AB

Regissören Amanda Josefsson berättade i en intervju att om hon skulle leva resten av sitt liv i en film så skulle det vara i Sofia Coppolas *Marie Antoinette*. Och det är med ett för svensk film ovanligt pastellströsslut anslag som hon serverar sin långfilmsdebut *Unga Sophie Bell*. Men precis som hos Coppola väger melankoli, poesi och svårta upp sötman likt en bittermandel i ett väl sötat bakverk.

Adolfsson har gått tillbaka till sin egen tonårstid och berättar med gehör tillsammans med manusförfattaren Josefin Johansson om Alices och Sophies väg in i vuxenlivet. Allt som varit tryggt och självklart i deras symbiotiska vänskap utmanas och de tvingas bli två självständiga individer. Deras olikheter, inte minst antydningar om deras olika sociala bakgrund, blir tydliga när Sophie bangar resan till Berlin. Den ungdomliga kreativiteten, självständigheten och frihetens Schlaraffenland där de skulle börja leva på riktigt direkt efter studenten.

När Alice drar iväg själv och mystiskt dör blir det upptakten till en annan slags resa för Sophie där hon både försöker lösa ett mysterium och samtidigt komma underfund om vem hon själv är. Bortom

pojkvänner, föräldrar och inte minst sin bästa vän. Av förklarliga skäl förblir Alice rollkaraktär inte riktigt utvecklad förutom i de ledtrådar som nystas upp. Men jag skulle gärna se en novellfilm om vad som hände ur hennes perspektiv där begåvade Hedda Stiernstedt ges det utrymme.

Adolfsson som tidigare gjort kortfilmen *Myskväll*, om en romantisk kväll som urartar i ett sexövergrepp, mejslar skickligt fram porträttet av en ung människas mest omtumlande period. Då man förväntas välja utbildning, kanske jobba och framför allt ha blivit av med oskulden. Felice Jankell, som är med i så gott som varje ruta som Sophie, förmedlar lågmålt nyanserat och trovärdigt stora känslor på ett sätt som engagerar. Från naivitet och skörhet till mognad inför att livet inte kan levas i flickrummets skyddande blommighet för alltid. Vänskapens mindre smickrande ansikte med avundsjuka, svek och svartsjuka lurar bakom tyllen.

Filmens unga tilltal och energi gör att till och med det som kunde ha blivit klichémässigt, som skånska sandklitter i solnedgången kontra kollektiv-sköningar och graffitimålning i Berlin känns ärligt. Jag förmodar och hoppas att *Unga Sophie Bell*, bara titeln andas vitalitet, kommer att tilltala och tala till en ung publik som förtjänar lite ögon- och örongodis, musik är givetvis en gjuten pulshöjare här. Att det visuella kan få vara magiskt realistiskt, förföriskt och lockande utan att det bara är tomma kalorier för det.

Här finns en passion och ett driv som skrämmande många svenska filmer saknar. Inget försiktigt eller trevande utan en kaxig hängivelse åt det igenkännbara, det grundläggande och existentiella hos alla som varit unga. Är man inte mitt uppe i det kan man lätt tänka sig tillbaka.

Amanda Adolfsson, utbildad vid DI, vann Stockholms Filmfestivals långfilmsstipendium 2012. Och med *Unga Sophie Bell* bevisar hon att satsningen på kvinnligt filmskapande lönar sig både för filmare och publik även om man inte riktigt klarar Bechdeltestet; klart här snackas killar.

Louise Lagerström

FILMRUTAN